

Knjiga proroka Daniela - broj sto trideset i osam

Otkrivanje Daniela 11: Proročko putovanje kroz povijest

Jeff Pippenger

2024-03-15

Četrdeseti redak jedanaestoga poglavlja Daniela predstavlja jedan od najdubljih redaka Božje Riječi. Proročke povijesti koje su u njemu prikazane mjesto su gdje se združuju kotači unutar kotača iz Ezekielova viđenja. S vremenom svršetka mleritskoga pokreta 1798. godine, a također i vremenom svršetka pokreta trećega anđela 1989. godine, prikazane su unutarnje i vanjske povijesti Božjega naroda posljednjih dana. Unutar toga retka nalazi se objava približavajućega suda koji je došao s prvim anđelom 1798. godine, pa sve do nedjeljnoga zakona iz četrdeset i prvoga retka. Taj redak stoga predstavlja istražni sud nad Božjom crkvom, počevši od mrtvih, pa sve do pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, i Božjega izbacivanja laodicejskoga adventizma iz svojih usta.

Povijest u kojoj je papinstvo primilo svoju smrtonosnu ranu 1798. godine, pa sve dok smrtonosna rana ne bude izliječena u četrdeset i prvom retku, prikazana je u povijesti toga retka. Od četrdeset i prvog retka nadalje, sve je postavljeno u kontekst sve jačih Božjih izvršnih sudova, koji u tome retku započinju. U tom proročkom smislu, četrdeseti redak jest kraj jedanaestoga poglavlja Daniela, a prvi i drugi redak toga poglavlja njegov su početak. Jedanaesto poglavlje prikazuje pobunu antikrista, deseto poglavlje predstavlja početak viđenja o rijeci Hiddekel, a dvanaesto poglavlje predstavlja njegov svršetak. Deseto i dvanaesto poglavlje predstavljaju prvo i posljednje, a jedanaesto poglavlje jest pobuna u sredini.

Deseto i dvanaesto poglavlje isto su, jer, za razliku od jedanaestoga poglavlja, ona predstavljaju Danielovo iskustvo u odnosu na viđenje, a jedanaesto je poglavlje samo viđenje. Deseto je poglavlje prvo slovo hebrejskoga alfabeta, jedanaesto je poglavlje trinaesto buntovno slovo hebrejskoga alfabeta, a dvanaesto je posljednje slovo alfabeta. Viđenje na rijeci Hiddekel jest „Istina.”

U jedanaestom poglavlju početak predodređuje svršetak, jer se Krist nikada ne mijenja. Završna povijest prikazana u četrdesetom retku jest vrijeme kušnje slike Zvijeri. To vrijeme kušnje završava žigom Zvijeri, koji je prikazan u četrdeset i prvom retku. Stoga se prvi i drugi redak moraju odnositi na vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, jer je to vremensko razdoblje ujedno i razdoblje oblikovanja slike Zvijeri.

„Gospodin mi je jasno pokazao da će se lik zvijeri oblikovati prije nego što se zaključi vrijeme milosti; jer će on biti veliki ispit za Božji narod, po kojemu će se odlučiti njihova vječna sudbina....“

„To je kušnja koju Božji narod mora proći prije nego što bude zapečaćen.“ Manuscript Releases, svezak 15, 15.

Uvijek postoje dva graničnika koja označavaju vrijeme svršetka. U reformnom pokretu Mojsija to je bilo Aronovo rođenje, nakon kojega je tri godine poslije uslijedilo Mojsijevo rođenje. U

reformnom pokretu izlaska iz Babilona i ponovne izgradnje hrama to je bio kralj Darije, a za njim kralj Kir. U reformnom pokretu Krista to je bilo rođenje Ivana Krstitelja, nakon kojega je šest mjeseci poslije uslijedilo Kristovo rođenje. U reformnom pokretu milerita to je bila smrt papinskog sustava 1798. godine, nakon koje je uslijedila smrt pape 1799. godine. U reformnom pokretu trećeg anđela to su bili predsjednik Reagan i predsjednik Bush stariji, koji su obojica predstavljali 1989. godinu. U desetom poglavlju Daniela, u prvom retku, nalazimo da je kralj Kir identificiran.

Treće godine vladavine perzijskoga kralja Kira bijaše Danielu, koji se zvaše Baltazar, objavljena riječ; i riječ bijaše istinita, ali je određeno vrijeme bilo dugo; i on razumje riječ i steče razumijevanje viđenja. Daniel 10,1.

U sljedećim recima desetoga poglavlja vidimo Danielovo iskustvo prikazano unaprijed, prije nego što Gabriel u jedanaestom poglavlju iznese viđenje proročke povijesti. Kir označuje vrijeme kraja, jer je prije toga Kir, nećak Darijev, bio Darijev vojskovođa koji je pogubio Belšacara, označivši tako kraj sedamdeset godina sužanjstva, koje su bile pralik tisuću dvjesto šezdeset godina sužanjstva duhovnoga Izraela u duhovnome Babilonu od 538. do 1798. godine.

„Božja crkva na zemlji bila je jednako tako u sužanjstvu tijekom toga dugog razdoblja neumoljivog progonstva kao što su i sinovi Izraelovi bili držani u sužanjstvu u Babilonu tijekom razdoblja izgnanstva.” Proroci i kraljevi, 714.

Završetak tisuću dvjesto šezdeset godina 1798. označio je vrijeme svršetka, pa je tako i završetak sedamdeset godina označio „vrijeme svršetka” za tu povijest. I Darije i Kir prikazani su u času Belšazarove smrti i kraja babilonskoga kraljevstva, jer je Kir, kao Darijev vojskovođa koji je izvršio to djelo, predstavljao Darija. Kada je George Bush stariji inauguriran 20. siječnja 1989., Reagan je bio predsjednik tijekom prvih devetnaest dana 1989. godine.

Viđenje Hiddekel započelo je u vrijeme svršetka, treće godine Kira. Kada Gabriel počinje Danijelu izlagati proročku povijest iz jedanaestog poglavlja, on se najprije poziva na prvu godinu Darija, kako bi jasno utvrdio da viđenje proročke povijesti koje je upravo namjeravao iznijeti Danijelu započinje u posljednjem vremenu svršetka, 1989. godine, jer svi proroci više govore o posljednjim danima nego o danima u kojima su živjeli.

Ali pokazat ću ti ono što je zapisano u knjizi istine; i nema nijednoga koji sa mnom stoji u tome osim Mihaela, kneza vašega. A ja sam u prvoj godini Darija Međanina, upravo ja, stajao da ga poduprem i ojačam. Daniel 10,21; 11,1.

U prvoj godini Darijevoj, koja predstavlja vrijeme svršetka 1989. godine, Gabriel „stade“, čime se prepoznaje da u „vrijeme svršetka“ dolazi anđeo. Godine 1798. došao je prvi anđeo, a 1989. godine došao je treći anđeo. Tek kada je poruka trećega anđela bila osnažena 2001. godine, započelo je pečačenje trećega anđela, ali je kretanje trećega anđela koji je došao 1989. godine prikazano Gabrielovim stajanjem u vrijeme svršetka. Gabriel će Danielu pokazati „ono što je zapisano u knjizi istine“, a viđenje o Hiddekelu nosi obilježje „Istine“, koju će Gabriel upravo iznijeti.

U četrnaestom retku desetoga poglavlja Gabriel je već obavijestio Daniela da se ono o čemu je govorio u viđenju Hiddekelâ odnosi na „ono što će se dogoditi Božjem narodu u posljednje dane“.

Sada sam došao da ti dam razumjeti što će zadesiti tvoj narod u posljednjim danima, jer se viđenje odnosi na daleke dane. Daniel 10,14.

Drugi redak jedanaestog poglavlja Daniela predstavlja znanje koje je bilo otpečaćeno u vrijeme svršetka 1989. godine te koje otkriva što će „zadesiti“ Božji narod „u posljednje dane“.

A sada ću ti pokazati istinu. Evo, još će ustati tri kralja u Perziji; a četvrti će biti daleko bogatiji od svih njih; i svojom će snagom, po svojem bogatstvu, podići sve protiv kraljevstva Grčke. Daniel 11,2.

Kir unaprijed predočava drugoga kralja od 1989. godine. On je kralj Medo-perzijskoga Carstva, koje predstavlja kraljevstvo biblijskoga proroštva u posljednjim danima, sastavljeno od dvaju rogova, prikazanih Medijcima i Perzijancima. Nakon drugoga kralja kraljevstva dvorožne zemaljske zvijeri u vrijeme svršetka 1989. godine, trebala su još doći tri kralja (Clinton, Bush posljednji, Obama), a potom je trebao doći kralj koji je bio daleko bogatiji od svih njih. Tri kralja koja su slijedila nakon Busha prvoga obogatila su se nakon svojih predsjedničkih mandata, i to samo zato što su postali predsjednici. Trump, četvrti, koji je bio daleko bogatiji i najbogatiji predsjednik ikada, nije stekao svoje bogatstvo zato što je bio predsjednik, nego ponajprije svojim radom na ulaganjima u nekretnine, mnogo prije nego što se kandidirao za predsjednika.

Nekoć je, relativno govoreći, najbogatiji predsjednik u američkoj povijesti bio prvi predsjednik Sjedinjenih Država. Prije Donalda Trampa, George Washington bio je najbogatiji predsjednik u američkoj povijesti, a svoje je bogatstvo stekao, kao i Donald Trump, ulaganjima u nekretnine. I Washington i Trump došli su na predsjedničku dužnost iz netradicionalnih političkih sredina. Washington je prije nego što je postao predsjednik ponajprije bio vojni vođa, a Trump je bio poslovni čovjek i televizijska osoba, koji je, poput Washingtona, bio bez ikakva prethodnog političkog iskustva.

Oba predsjednika bila su poznata po svojim snažnim osobnostima i stilovima vodstva, premda su te osobine očitovali na posve različite načine. Washington je bio poznat po svom stoičkom, mirnom i samouvjerenom vodstvu te po svojoj ujedinjujućoj prisutnosti tijekom Revolucionarnoga rata i ranih godina Republike, dok je Trump poznat po svom odlučnom pristupu vodstvu i upravljanju. I Washington i Trump bili su osobe znatnih prijepora, premda iz posve različitih razloga. Washington je, iako nadaleko štovan, u svoje vrijeme bio izložen kritikama zbog različitih pitanja, uključujući svoje poglede na ropstvo. Trumpovo predsjedništvo bilo je obilježeno brojnim kontroverzama, uključujući njegovu uporabu „zlobnih tweetova“ na društvenim mrežama, njegove političke odluke vođene načelom America-first i njegovu vlastitu samosvijest.

Najbogatiji i šesti predsjednik trebao je razdražiti zmajevske sile globalizma. Kada povijest drugoga retka jedanaestoga poglavlja položimo na povijest razdoblja 1776., 1789. i 1798., nalazimo daljnje obavijesti koje se odnose na posljednjega predsjednika zemaljske zvijeri, jer Isus kraj prikazuje početkom. Prva dva razdoblja, predstavljena godinama 1776. i 1789., pružaju dva svjedoka da će završni predsjednik biti osmi predsjednik, koji bijaše od sedmorice. Trump je bio šesti predsjednik nakon Reagana i, kao osmi predsjednik, bit će „od sedmorice“. Posljednji i osmi predsjednik vladat će kada Sjedinjene Države oblikuju sliku „zvijeri i od zvijeri“.

Predsjednik koji vlada kada Sjedinjene Države oblikuju sliku Zvijeri, mora biti osmi, to jest od sedmorice, kako svjedoče Peyton Randolph i John Hancock. Papinstvo je osma glava koja bijaše od sedam, i primilo je proročku smrtonosnu ranu. Da bi bio slika papinstva, osmi predsjednik koji je od sedmorice mora također imati proročku identifikaciju da je proročki „ranjen” ili „ubijen”.

Papinstvo je zadobilo svoju smrtonosnu ranu od sile zmaja (Francuske), sile zmaja protiv koje se papinstvo borilo još od vremena kada je Pavao utvrdio da je otajstvo bezakonja (čovjek grijeha) već tada djelovalo. Zmaj poganstva priječio je papinstvu da preuzme prijestolje, što je ono učinilo 538. godine.

Od početka papinstva pa sve do njegova konačnog sloma ono se bori protiv zmajskih sila. Obličje papinstva zahtijeva da se to obličje bori sa zmajskom silom. U Otkrivenju sedamnaest papinstvo, koje je osma glava, koja je od sedam glava, na koncu biva spaljeno ognjem, a njezino meso pojedju deset kraljeva. U obje smrti (1798. i u posljednjim danima), papinska zvijer biva ubijena od zmajске sile. Da bi Sjedinjene Države oblikovale obličje zvijeri, osmi predsjednik također bi morao biti ubijen od zmajске sile s kojom je bio u ratu, a šesti kralj nakon vremena svršetka 1989. godine jest kralj koji je uzburkao sve zmajске sile.

Ronald Reagan bio je otpadnički protestant, ali George Bush stariji bio je klasični globalist. Jedan od njegovih poznatih citata jest onaj u kojem je lagao rekavši, 18. kolovoza 1988.: „A ja sam onaj koji neće povisiti poreze. Moj protivnik sada kaže da će ih povisiti kao posljednje sredstvo, ili kao treće sredstvo. Ali kad političar tako govori, znate da je to jedno sredstvo za kojim će posegnuti. Moj protivnik ne isključuje mogućnost povećanja poreza. Ali ja je isključujem. A Kongres će vršiti pritisak na mene da povisim poreze, i ja ću reći ne. I oni će pritiskati, a ja ću reći ne, i opet će pritiskati, a sve što im mogu reći jest: čitajte mi s usana: nema novih poreza.”

Osim te javne laži, koja je obilježje predstavnika zmajeve sile, njegov najpoznatiji citat bio je na zajedničkoj sjednici Kongresa 11. rujna 1990., gdje je rekao: „Sada možemo vidjeti kako nam u vidik dolazi novi svjetski poredak. Svijet u kojem postoji sasvim stvarna mogućnost novoga svjetskog poretka. Riječima Winstona Churchilla, ‘svjetski poredak’ u kojem ‘načela pravde i poštene igre ... štite slabe od jakih ...’ Svijet u kojem su Ujedinjeni narodi, oslobođeni zastoja hladnoga rata, spremni ispuniti povijesnu viziju svojih utemeljitelja.” Stariji Bush bio je globalist, premda se identificirao kao republikanac.

Bill Clinton bio je prvi predsjednik koji je svoju inauguracijsku svečanost održao kod Lincolnova memorijala, što znači da je okrenuo leđa Lincolnu i suočio se s obeliskom Washingtonova spomenika, obeliskom koji je iznutra ispunjen simbolima slobodnoga zidarstva. I obelisk i simboli slobodnoga zidarstva prema kojima je odlučio biti okrenut dok je lažno prisezao svoju odanost Ustavu predstavljali su ne samo to da je okrenuo leđa proturopskom simbolu Lincolnova memorijala, nego se i Clintonovo povijesno odabrano pozicioniranje podudara s njegovim pristupnim govorom, u kojem je pohvalio profesora kod kojega je studirao na isusovačkom sveučilištu koje je pohađao.

Taj profesor, Carroll Quigley, napisao je knjigu *Tragedy and Hope: A History of the World in Our Time*, koja je objavljena 1966. godine i koja se s pravom i naširoko razumije kao „Biblija

globalističkih ideja“. Kao što je Kuran islamu, i kao što se *Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry*, koju je napisao Albert Pike i objavio 1871. godine, smatra najcjelovitijim izlaganjem ezoterijskih učenja slobodnog zidarstva; ili kao što je *The Book of Mormon* svecima posljednjih dana, tako je Quigleyjeva knjiga Biblija globalističke filozofije. Većina bi znala da je Clinton hvalio Muhameda iz Kurana, ili da je hvalio Josepha Smitha iz *The Book of Mormon*, a neki bi znali tko je bio Albert Pike, no malo ih je znalo da je Clintonova pohvala Quigleyju bila u skladu s njegovim vlastitim globalističkim programom i njegovim odbacivanjem načela koja je predstavljao Abraham Lincoln.

U govoru je Clinton rekao: „Kao tinejdžer čuo sam poziv Johna Kennedyja na građanstvo. A zatim sam, kao student na Georgetownu, čuo kako taj poziv razjašnjava profesor po imenu Carroll Quigley, koji nam je rekao da je Amerika najveća nacija u povijesti zato što je naš narod uvijek vjerovao u dvije stvari: da sutra može biti bolje od danas i da svatko od nas ima osobnu moralnu odgovornost da to ostvari.“ Zamisao Carrolla Quigleyja o tome kako „učiniti Ameriku ponovno velikom“ bila je da Sjedinjene Države predaju svoj nacionalni suverenitet Ujedinjenim narodima. Clinton je bio demokrat, globalist, predstavnik zmaja.

„Kakav otac, takav sin“ — George Bush mlađi bio je globalist, kao što je to bio i njegov otac, globalist koji se izjašnjavao kao republikanac. Jabuka ne pada daleko od stabla. Biblija postavlja retoričko pitanje: „Mogu li dvojica hoditi zajedno ako se ne slažu?“ Dovoljno je samo pratiti mnoge pothvate koje je Bush mlađi ostvario zajedno s Billom i Hillary Clinton kako bi se vidjelo s kime se Bush mlađi slagao.

Barack Hussein Obama dao je izjavu o temeljitoj preobrazbi Sjedinjenih Država tijekom predizbornoga skupa nedugo prije nego što je izabran za predsjednika. Dana 30. listopada 2008., u Columbiji, Missouri, Obama je rekao: „Dijeli nas još pet dana od temeljite preobrazbe Sjedinjenih Američkih Država.“ Ta je izjava bila dio Obamine šire poruke „nade i promjene“, koja je bila središnja tema njegove predsjedničke kampanje 2008. godine, naglašavajući njegovu predanost značajnim političkim reformama i drukčijem usmjerenju zemlje. Smjer u kojemu je zemlju okrenuo vodio je prema zmajskim politikama globalizma, anti-bjelaštva, pro-pobačaja, protivljenja ugljičnim gorivima, antiamerikanizma uz proglobalizam, raznolikosti, jednakosti, uključivosti, lažne povijesti Kritičke teorije rase, i tako dalje. Obama nije bio samo organizator zajednice; on je bio i još uvijek jest predstavnik globalističkog programa sile zmaja.

Trump je, međutim, za razliku od tipičnog suvremenog političara, održao više obećanja nego svih ostalih sedam predsjednika u razdoblju koje počinje 1989., zajedno. Bio je predan tomu da Ameriku ponovno učini velikom, i nastojeći to ostvariti, uzburkao je vladajuće globalističke sile, ne samo u Sjedinjenim Državama nego i u cijelome svijetu.

Joe Biden nema nikakav dokaz da je išta drugo osim još jednog globalista.

Zvijer katolicizma vodio je dugotrajan rat sa silama zmaja, a predsjednik koji bude vladao kada Sjedinjene Države oblikuju sliku papinstva, po proročkoj nužnosti bit će u borbi sa silama zmaja. Nijedan od živućih predsjednika, osim Donalda Trumpa, ne bi vodio rat sa silama zmaja, jer su demokrati otvoreno globalisti (zmajevi), a George Bush mlađi bio je, kao što je bio i njegov otac

(deklarirani republikanac, koji je zapravo globalistički zmaj), jer Isus uvijek posljednje prikazuje prvim.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„Velika kriza očekuje Božji narod. Kriza očekuje svijet. Najsudbonosnija borba svih vjekova upravo je pred nama. Događaji za koje smo više od četrdeset godina, na temelju autoriteta proročke riječi, objavljivali da predstoje, sada se zbivaju pred našim očima. Već je pred zakonodavce ove nacije izneseno pitanje ustavnog amandmana kojim bi se ograničila sloboda savjesti. Pitanje nametanja svetkovanja nedjelje postalo je predmetom nacionalnog interesa i važnosti. Dobro znamo kakav će biti ishod ovoga pokreta. No jesmo li spremni za ono što dolazi? Jesmo li vjerno izvršili dužnost koju nam je Bog povjerio da upozorimo narod na opasnost koja je pred njim?“

„Mnogi, čak i među onima koji sudjeluju u ovom pokretu za nametanje svetkovanja nedjelje, zaslijepljeni su glede posljedica koje će uslijediti nakon toga čina. Oni ne vide da time udaraju izravno protiv vjerske slobode. Mnogi nikada nisu razumjeli zahtjeve biblijske subote ni lažni temelj na kojem počiva ustanova nedjelje. Svaki pokret u prilog vjerskom zakonodavstvu u stvarnosti je čin popuštanja papinstvu, koje je kroz toliko vjekova postojano ratovalo protiv slobode savjesti. Svetkovanje nedjelje duguje svoje postojanje kao takozvana kršćanska ustanova „otajstvu bezakonja“; a njezino nametanje bit će stvarno priznavanje načela koja su sam kamen temeljac rimokatolicizma. Kad se naša nacija tako odrekne načela svoje vladavine da donese nedjeljni zakon, protestantizam će tim činom pružiti ruku papstvu; to neće biti ništa drugo doli davanje života tiraniji koja već dugo željno vreba priliku da ponovno plane u djelatni despotizam.“

„Pokret nacionalne reforme, vršeći vlast vjerskog zakonodavstva, kada se u potpunosti razvije, očitovat će istu netrpeljivost i ugnjetavanje koji su prevladavali u prošlim vjekovima. Ljudska su vijeća tada prisvajala prerogative Božanstva, satireći pod svojom despotskom moći slobodu savjesti; a tamnica, progonstvo i smrt slijedili su za one koji su se protivili njihovim odredbama. Ako se papinstvo ili njegova načela ponovno zakonodavno uzdignu na vlast, ognji progona ponovno će se raspaliti protiv onih koji ne budu htjeli žrtvovati savjest i istinu iz obzira prema općeprihvaćenim zabludama. Ovo je zlo na samom pragu ostvarenja.

„Kad nam je Bog dao svjetlo koje pokazuje opasnosti pred nama, kako možemo stajati čisti pred Njegovim očima ako zanemarimo uložiti svaki napor koji je u našoj moći da to iznesemo pred narod? Možemo li biti zadovoljni ostaviti ih da se suoče s ovim sudbonosnim pitanjem neupozoreni?“ Testimonies, sv. 5, 711, 712.